

— In pili so ga, pristavim jaz.

Takrat sem bral pa potezah prijateljevega obličja: Ne bilo bi slabo tudi za ná-jm ko bi se mogla okrepčati.

— Sediva, zakličem mu.

Zdaj se mu obličje še bolj zategne.

— Nikar, gadje so tukaj.

— Pa stojiva, odgovorim mu. Zdaj ti tudi povem, zakaj nisva šla pozneje tako hitro, kakor od začetka. Le poglej, stekleničici se je zamašek odmašil in jaz sem moral tako ves čas držati z desnico v žepu za steklenico, da se ni razlivalo. Od tod moja počasna hoja.

Toda prijatelj vže ni utegnil mene poslušati. Slastno položi steklenico na usta. Potlej še-le odgovori:

— Pravo si pogodil, prijatelj! Tudi midva znava piti kakor stari vitezi.

Še bolj se je razvedrilo prijateljevo obličje, ko mu pomolim tisto stvarco, ki konca nima. Vsak pol, kakor v Kranji. Ko sva bila tudi na razvalinah svoje popotnice, tedaj jameva ogledavati popir, v katerem je bil zavit kruh in klobasica. Na enem popirji sva brala to-le:

„Touristen-manie“ (pretirana strast hribolazcev). Na drugem pa to-le: Kako zdravo je, gibati se na prostem.

— Poglej, poglej, kako se vse to ujema z najinim potom, rečem jaz.

In kako lep nauk imava: srednji pot — najlepši pot.

— Drugi potovalci se podpisavajo na takih krajih.

— Midva pa pustiva to dvoje popirjev tukaj za spomin.

In prijatelj vtakne omenjena popirja (izvadek iz časnikov) v votlino, ki je v zidu.

S tem sva končala uradni del najinega pota na stari grad.

Vračala sva se po tistem poti, po katerem sva prišla.

Da sva použila medpotoma tisti dve jabolki prijateljevi, moram seveda povedati.

Pri slovesu mi reče prijatelj:

— No, zdaj si pa videl stari grad.

— Ahà, zdaj pa vem, kakšen je.

In razšla sva se: On domóv, jaz domóv.

Bil sem domá ob jedenajstih, kakor sem obljubil očetu. —

To je bil pot na stari grad — Čušperk!

B.

Lev in lisica.

(Po Horacu J. B.)

Kralj živalij, silni lev je obolel. Ležal je v svojem brlogu in mislil, kje bi dobil hrane. Mimo njegovega brloga potovala je zvita lisica. Ko jo lev opazi, poprosi jo, da ga malo obiše. — „Ne bodeš se mastil nè, kume!“ reče mu lisica. „Rada bi prišla k tebi, ali me stopinje drugih živalij plašijo; vse so obrnene k tvojemu brlogu, a iz brloga ne pelje nobena!“
